

Thơ Vui 1

Hãy gọi tôi bằng ... Ấy ...

Hoài Châu

Cái cô này, ô hay sao mà lạ,
Tôi chưa già nên đâu đã có râu,
Nhìn kỹ coi, mới hăm mí tuổi đầu,
Mắc mớ chi cứ gọi tôi là chú?

Tiếng Việt mình biết bao nhiêu là chữ,
Có lẽ nào không đủ để xưng hô,
Chú cháu làm chi nghe dị chết mô,
Tôi chẳng có cháu như ... cô đâu nhé!

Cô hiểu cho vì tôi hãy còn trẻ,
Nên vẫn còn như cậu bé ham chơi,
Tôi không thêm làm người lớn, cô ơi,
Đừng bắt tôi mau già tội tôi quá.

Lỡ một mai - tôi nghĩ thăm - cô ạ,
Tôi với cô lại đem dạ ư nhau,
Chẳng lẽ tôi lại thủ thi bằng câu:
"Chú... thích cháu"... nghe dị mần răng rứa.

Cô biết không, chỉ mới vừa gặp gỡ,
Mà tôi nghe lòng hớn hỡ quá chừng,
Ai dè đâu, cứ "chú, cháu" cô xưng,
Làm cho tôi thật ngại ngùng khó xử.

Tôi xin cô đừng gọi tôi bằng chú,
Tôi chẳng khờ đi làm chú có đâu,
Nếu như cô e ngại buổi ban đầu,
Thôi thì kêu tôi là... "ấy" cũng được.

Cô ơi, sao cứ tần ngần,
Mà không gọi thử một lần "ấy ơi",
Để tôi mê mẩn trả lời,
Gớm, nghe "ấy" gọi (mà) ... rưng rờ con tim!

Bài hoa

Hầu Choai

Dạ thưa chú có gì đâu mà lạ,
Sợ thấy già nên chú đã cạo râu,
Tứ thập niên tiền hăm mí tuổi đầu,
Gọi thế nào cũng ngọt phải không chú?

Còn bây giờ cháu chẳng tìm ra chữ
Gọi bằng gì trong quan hệ xưng hô?
Gọi bằng anh thì nghe dị thấy mô
Cô ở nhà sẽ không tha đâu nhé!

Cháu biết chú tâm hồn còn rất trẻ
Chú vẫn còn rất khỏe, rất chịu chơi,
Nhưng đi với chú răng được chú ơi,
Họ sẽ bảo : "Hai cha con, giống quá!"

Đi với chú cháu hết đường chú ạ,
Đừng nghĩ thăm toàn những chuyện ... giết nhau
Đừng để cháu phải năn nỉ một câu:
"Thôi mà chú! thích kiểu chi lạ rứa!"

Tơ lòng chú rối bời hết cách gỡ,
Răng mà chú cứ tưởng bỏ vô chừng,
Chú nhiệt tình sửa cho cháu cách xưng,
Xưng bằng cháu có chi mà khó xử?

Nếu xuôi tai cháu bỗng nghe lời chú
"Gọi bằng ẤY nào có chết ai đâu?"
Miễn là chú không sợ cô cú đầu
Thì em kêu "ẤY" suốt ngày đêm cũng được.

Chú ơi, cháu sợ vô ngần,
Suốt đêm tập gọi trăm lần "Ấy ơi!"
Sáng ra gặp chú: ngọng lời,
Nỗi anh, nỗi ấy, sợ rồi ... rưng rờ!

Xưa Gọi Tui Bằng ... "Áy"

Yêu Nữ

Nì áy ơi, tui nghe tiếng lạ
Ủa răng mà áy lại cạo râu?
Răng thưa, tóc bạc già đầu
Tuổi đã đứng vào hàng cha chú

Sách đọc tới đọc lui quên chữ
Nhớ chi mô không nhớ nói hô
Thiệt tình làm biếng thấy mô
Khát nước cũng không thèm uống nhé

Bộ tướng mình hầy còn rất trẻ
Diện sơ mi đỏ kẻ đi chơi
Thôi thôi khỏi nói áy ơi
Tui với áy biết nhau nhiều quá

Bốn mươi năm đã qua áy ạ
Đôi ta xưa một dạ thương nhau
Mới quen áy vẫn nói câu :
"Không gặp áy, răng mà nhớ rứa"

Rứa mà chừ áy vừa gặp gỡ
Cái cô nì tuổi độ lưng chừng
Dù cô chú cháu cô xưng
Áy cứ hỏi lung tung khó xử

Áy năn nỉ cô đừng gọi chú
Rứa áy quên tuổi bỏ đi đâu
Áy xưng hăm mí tuổi đầu
Còn bốn mí dẫu mô cho được

Tình tui cho áy trong ngần
Hàng trăm ngàn lượt đã từng "Áy ơi"
Bây chừ cay đắng nói lời
"Áy ơi" trả lại, rã rời buông tim

Gọi Chú

Quỳnh Chi

Gọi bằng Chú thì có chi mà lạ
Tuy ông nì chịu chăm chỉ cạo râu
Tóc bạc như lẫn vài sợi trên đầu
Nên mới nghĩ chắc ông bằng tuổi chú

Ông ưa đọc sách Phạn kinh đầy chữ...
Sợ hết hồn... nên đâu dám xưng hô
Áo kiêu chi cổ lỗ sĩ thấy mô
Bị kêu Chú... là đáng đời rồi nhé!

Làm sao biết ông tuổi già hay trẻ
Chẳng khi mô thấy đùa giỡn vui chơi
Đạo mạo nghiêm như ông cụ chị ơi
Gọi bằng Chú có khi còn trẻ quá?

Gọi bằng Chú trót cho rồi chị ạ
Để hững hờ đừng vương vấn gì nhau
Gặp xã giao chào hỏi một đôi câu
Ở nhà vẫn dặn dò mình như rứa

Lỡ không duyên sau này rồi khó gỡ
Nợ nần nhau thì mai mốt không chừng
Sẽ có người khai tuổi tác danh xưng
Rồi lúc đó sẽ liệu đường ứng xử

Dù lúng túng vẫn còn quen gọi Chú
Thì từ từ... nào có vội gì đâu
Chú chỉ là tiếng gọi lúc ban đầu
Rồi sau đó đổi gọi chi chẳng được

Vì đâu nên phải ngại ngần
Muốn đừng gọi Chú để ồm người ơi
Vấn danh mai mối gửi lời
Đẹp duyên cảm sát... rạng ngời đôi tim..

Lời yêu cầu cuối cùng :
" Hãy gọi tui bằng... Ấy..."

Hầu Chơai

Ngồi ngẫm nghĩ thấy chuyện đời cũng lạ
Gặp đàn ông để ý mấy sợi râu
Lại tò mò ngắm tóc bạc trên đầu
Rồi tự động gọi ngang xương bằng chú

O tránh né hay là O chơi chữ
Khó chi mô mấy cái chuyện xưng hô
Không bà con kêu chú kệt thấy mô
"Chú trong họ" không được đâu O nhé!

O nhìn kỹ thiệt ra tui còn trẻ
Tóc hoa râu nhưng thuộc típ chịu chơi
Tâm hồn tui trong trắng lắm O ơi
"Yêu là chết trong lòng... thì ít quá"

O nên nghĩ chữ hữu duyên O ạ
Tại vì răng hai đứa lại gặp nhau?
Tự ngàn xưa sách chữ đã có câu :
"Năng tương ngộ" ... nghe đúng chi lạ rứa

Tui thâm nghĩ nợ ba sinh gặp gỡ
Nghĩ ngày mai tim đập mạnh quá chừng
Như lớp xù khi nghe thấy O xưng
"Dạ thưa Chú"!!! biết làm răng đối xử

Trước đề nghị đừng gọi tui bằng chú
Sau yêu cầu gọi "Ấy" mất gì đâu?
Nếu như cần tui sẽ nhuộm cái đầu
Đen thúi lũi miễn trẻ măng là được

O ơi, răng cứ tàn ngàn
Môi hoa thỏ thẻ gọi chàng "ấy ơi"
Nghe xong ghen hết nên lời
"Tăng xông" chắc chít! tui bời con tim.